

KWSC Lauwe - Kortemark 3 - 1

Leuke afsluiter!

Een eindronde met RC Lauwe, Dadizele en Wielsbeke. Het kon nog. Beter doen dan Oostduinkerke volstond. Oostduinkerke speelde thuis tegen seizoensrevelatie Wielsbeke – samen met RC Lauwe n.v.d.r. – en heeft er echt geen zin in... Wielsbeke zal liever tegen streekgenoten aantreden dan nog eens naar de kust te moeten gaan spelen... Alle speculaties ten spijt is het nét niet geworden. Stel je voor : het scheelt één gewonnen wedstrijd. Niet dat we ambities koesterden om te promoveren. Wel hadden we graag deelgenomen aan het voorprogramma van de interprovinciale eindronde. Een dubbele derby tegen de Rassing behoorde dan tot de mogelijkheden. En Dadizele spreekt zeker tot de verbeelding. Goed voor de kantien alvast. Reeds op vrijdag werd er bij het einde van het paaskamp geïllustreerd dat ze in Lauwe het feesten niet verleerd zijn.

Naast de kans op de eindronde waren nog andere redenen om nog eens alles uit de kast te halen. Bram Gekiere en Klaas Hellebaut speelden hun laatste competitiewedstrijd en Wouter Commeyne en Hadjou Aymar verlaten de club na een heel verdienstelijk parcours bij de gesternden. Door een uitgebreide viering voor de aftrap– chapeau bestuur – begon de wedstrijd met 5' vertraging. De gelauwerden werden met vrouw en kroost gehuldigd op het strijdperk waar zij jaren lang onze kleuren verdedigden. Een emotioneel moment met gemeend applaus vanuit de tribune. Die van Kortemark klaptten alsof ze van hen waren. Mooi!

De bezoekers verschenen evenwel als degradant aan de aftrap. Met een beperkte afvaardiging, een geschorste trainer en slechts 14 spelers op het wedstrijdblad, was het duidelijk dat alle ambities voor dit seizoen opgeborgen waren.

Hellebaut leek gemotiveerd om zich nog een laatste keer in de kijker te spelen, want na 2' bediende hij al de vrijstaande Vancompenolle, die evenwel rechts naast de paal besloot. Na een knappe balrecovery probeerde Steelant Declair vanop afstand te verschalken, maar zijn lobbal belandde achter het doel. Couckuyt werd in de diepte aangespeeld en legde de bal breed vanop rechts. Honoré kwam aangegleden en kwam centimeters te kort om de stand te openen.

Op het kwartier waagde Rommelaere zijn kans vanuit een moeilijke positie. Toch moest Degrande hier attent zijn om het listige balletje onschadelijk te maken.

Na pogingen van Vanraeyveldt en Vancompernelle kon Couckuyt oprukken en de beste kans creëren voor de thuisploeg. Zijn poging verdween centimeters naast de rechter paal, wellicht nog geraakt door de doelman maar het leverde geen hoekschip op.

Het schot van Deplancke in de 41' was te zwak om Degrande te verontrusten. Vooral de thuisploeg had het nagelaten om de kansen af te maken, zodat we gingen rusten bij een 0-0 stand.

Vanraeyveldt bleef in de kleedkamer en Casier nam zijn plaats in.

Lauwe hernam op een versnelling hoger wat onmiddellijk een kans opleverde voor Couckuyt. Declair had echter weinig moeite met het schot dat vooral kracht miste.

Minuten later etaleerde bezoeker Rommelaere dat hij zeker de talenten van een spits bezit. Op rechts hield hij zo maar 3 verdedigers aan de praat om de bal netjes in de verste hoek te plaatsen. De 'koude' Degrande kon enkel toezien hoe de bezoekers uit hun eerste kans de openingstreffer puurden.

Lauwe moest vol aan de bak. Oostduinkerke leidde met 1-0 en een afscheidswedstrijd van 4 trouwe makers laat je toch niet eindigen op een nederlaag...

De thuisploeg duwde Kortemark op zijn speelhelpt en de kansen kwamen. Vooral Steelant, Znagui en Vancompennolle waren dicht bij de gelijkmaker. Er zat altijd wel iets in de weg en Declair liet zien dat hij een goeie doelman is.

Op de 67' werd Znagui nagetrapt in de zestien. Vervaeke wees naar de stip en kapitein Gunst vond dit niet correct. Het is al langer geweten dat Vervaeke absoluut niet met zich laat sollen en om zijn protest incasseerde de arme Gunst een rechtstreekse rode kaart. 'Timmy' Commeyne klaarde de klus en het zou ons wel eens interesseren hoeveel elfmeters 'Woody' prikte in zijn geelzwarte periode... Een echte specialiteit toch wel.

De bezoekers waren aangeslagen en gefrustreerd. Het protest kwam van alle kanten en afgevaardigde Volcke – in een vroeger leven Handzame-icoon – werd naar de tribune verwezen.

De geelzwarten wilden erop en erover. Bij het ingaan van het slotkwartier schuurde het schot van Bostyn voorbij de linker kruising en op een voorzet van Casier vanop rechts leek Couckuyt de bewoners van de nieuwe rusthuis-vleugel te belagen. Minuten later greep hij de herkansing met beide handen. Op een goede assist van Steelant draaide Aaron zich vrij om zijn 21ste onder doelman Declair te schuiven en alsnog de zege binnen te halen. De aanvalsgolven van de thuisploeg leidden nog tot een tweede strafschoep na een fout op Couckuyt. De 'meester' klaarde het andermaal. Proficiat Wouter!

De gemiste eindronde bezorgde niemand een kater. Het feestje ging wel door. De kantien beleefde nog eens een nachtje uit de oude doos. Niets dan lachende gezichten. Van de 100 pinten aangeboden door Klaas Hellebaut, kreeg ook Kortemark zijn deel. Het verhoogde enkel het solidariteitsgevoel. Het bestuur zette er nog een vaatje tegen. Lekker doorzakken en morgen in de luie zetel voor Parijs-Roubaix. Voetbal een feest..! Allez de Wietstaaaaaaaaaaaaaar!!!